

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/137/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209038
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817209038.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členov senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobcu: Platíť sa oplatí s.r.o., so sídlom v Bratislave, Košická 56, IČO: 45 684 618, zastúpeného: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Michalská 14, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: O. L., nar. XX. XX. XXXX, Y. J. U. E. XXX, o 222,44 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 29. 12. 2017 č.k. 15Csp/169/2017- 40 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 58,91 eur s prísl. bližšie špecifikovaným vo výroku rozsudku v povolených mesačných splátkach po 20 eur, splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. b/, § 44 os. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 - 3, § 54 ods. 1, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vzal za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako oprávnená osoba na uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ktorou sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanému ním vybrané služby a žalovaný sa zaviazal uhradiť za poskytnuté služby fakturované sumy.

3. Súd prvej inštancie uzavrel, že išlo o platne uzavretú zmluvu spotrebiteľskú.

4. Za odôvodnenú považoval žalobu v časti o zaplatenie faktúr súvisiacich s poskytovaním konkrétnych služieb vo výške 58,91 eur, pričom išlo o úhradu služieb poskytnutých právnym predchodcom žalobcu žalovanému, za ktoré doposiaľ žalovaný riadne neuhradil. Preto zaviazal žalovaného zaplatiť 58,91 eur spolu s úrokmi z omeškania bližšie špecifikovanými vo výroku rozsudku, vychádzajúc z ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s 3 ods. 1 a § 10c nar. vlády č. 87/1995 Z.z. s tým, že žalovanému povolil dlžnú sumu uhradiť mesačne v splátkach po 20 eur, zohľadňujúc jeho finančné a sociálne pomery.

5. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca nepreukázal dôvodnosť ani výšku žaloby v zostávajúcej časti, a to pokiaľ ide o zaplatenie sumy 176,99 eur, fakturovanej faktúrou č. XXXXXXXXXXXX za splátku zariadenia. Vo vzťahu k tomuto nároku žalobca neuviedol žiadne podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, neunesol teda bremeno tvrdenia. V žalobe uviedol, že uplatňuje nárok výlučne za nezaplatenú

odplatu za poskytnuté služby, avšak faktúry, ktoré v súvislosti s týmto nárokom predložil boli vystavené nielen za poskytnuté služby, ale boli v nich vyúčtované aj rôzne poplatky a splátky zariadenia. Žalobca v časti splátky zariadenia vo výške 176,99 eur neunesol ani dôkazné bremeno. Nepreukázal totiž výšku uplatňovanej splátky zariadenia, nakoľko v dodatku k zmluve bola uvedená len kúpna cena mobilného telefónu, ktorú bol žalovaný povinný uhradiť v splátkach po 24 mesiacov vo výške 7,83 eur s akontáciou 1 euro. Žalobcom fakturovaná splátka za zariadenie bola však vo výške 176,99 eur.

6. Zdôrazňujúc zásadu kontradiktórnosti konania, teda že v sporovom konaní je žalobca povinný uviesť skutočnosti, o ktoré opiera svoju žalobu a z ktorých vyvodzuje svoje právne postavenie, súd prvej inštancie uviedol, že dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí. Dospel preto k záveru, že žalobca dôkazné bremeno ohľadom preukázania nároku za uplatňovanú sumu za splátku zariadenia vo výške 176,99 eur, neunesol. V tejto časti preto žalobu zamietol.

7. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu, k tej súd prvej inštancie uviedol, že ju vyvodil z ust. § 524 a násl. Občianskeho zákonníka, keď mal za preukázané, že došlo k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Slovak Telekom a.s. na žalobcu.

8. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 a § 257 C.s.p. tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, a to aj napriek tomu, že ako úspešnejšiemu mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Žiadne trovy mu totiž preukázateľne v konaní nevznikli.

9. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho zamietajúcej časti v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/ - h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie alebo aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie jeho nepodložené a neodôvodnené zamietnutie žalobného nároku. Uviedol, že žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu v žiadnom smere nepoprel, preto v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. skutkové tvrdenia žalobu je potrebné považovať za nesporné. Z pripojených dokladov a napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že tak žalobca, ako aj súd eviduje časť nároku žalobcu ako splátku zariadenia. Zamietnutie žaloby s tým, že danú službu právny predchodca žalobcu označil inak, nemá podľa názoru žalobcu oporu v platnom právnom poriadku. Pokiaľ mal súd nezrovnalosti, mal na to žalobcu upozorniť. Žalobca zdôraznil, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. napriek tomu, že na to neboli splnené procesné podmienky. Jednou z týchto podmienok je nespornosť skutkových tvrdení strán sporu, preto súd nemal nárok žalobcu v časti zamietnuť. Súd prvej inštancie rozsudok neodôvodnil v súlade s § 220 ods. 1 C.s.p., keď sa nevyporiadal s argumentmi účastníka konania, čo znamená, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

11. Po preskúmaní odvolania odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dopustil procesného pochybenia, v dôsledku čoho znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento nesprávny procesný postup mal za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania postupom v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p.

13. Podľa § 177 ods. 2 písm. a/ C.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur.

14. Ako vyplýva z vyššie cit zákonného ustanovenia, ktoré na daný prípad aplikoval aj súd prvej inštancie, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v prípade, ak sú zároveň splnené podmienky spočívajúce v tom, že vo veci ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 eur.

15. Splnenie kritéria spočívajúceho v tom, že tvrdenia strán nie sú sporné, je otázkou zistenia skutkového stavu a hodnotenia vykonaného dokazovania. Skutkové tvrdenia možno považovať za nesporné v tom prípade, ak sa žalovaný v lehote stanovenej súdom k žalobe nevyjadril, resp. vyjadril sa takým spôsobom, že skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil.

16. Vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie možno dôjsť k záveru, že súd žalobu v časti nároku žalobcu zamietol z toho dôvodu, že konštatoval, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno ohľadom tejto časti nároku. Vychádzajúc z úvah súdu prvej inštancie tak možno uzavrieť, že súd považoval nárok žalobcu za sporný a zároveň za nepreukázaný. Za takejto situácie nebol na mieste postup v zmysle § 177 ods. 2 písm. a/ C.s.p., aby súd rozhodol vo veci bez toho, aby nariadil vo veci pojednávanie. Práve naopak, úlohou súdu prvej inštancie bolo buď odstrániť vady žaloby a vyzvať žalobcu na preukázanie ním tvrdeného nároku alebo nariadiť vo veci pojednávanie a takto odstrániť nejasnosti ohľadom tvrdení žalobcu o opodstatnenosti jeho nároku v zamietnutej časti.

17. Za takejto situácie možno uzavrieť, že žalobcovi bola znemožnená realizácia jeho procesných práv na to, aby súd ďalej konal o jeho návrhu na začatie konania v časti zamietnutého nároku. Zistenie týchto procesných väd viedlo odvolací súd k záveru o potrebe zrušiť rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Úlohou súdu prvej inštancie bude v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 3 C.s.p.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).